

True Life City College

60

125.

ORDO SERVANDUS IN CHORO

AB ILLMO. D. FR. ALPHONSO DE MONTUFAR
PRÆSCRIPTUS.

NOS D. FR. ALPHONSUS DE MONTUFAR
Miseratione Divinâ Archiepiscopus Mexica-
nus, Regiæque Majestatis à Consiliis: Reve-
rendis admodum, & permagnificis Dominis
Decano, & Capitulo nostra Sanctæ Cathe-
dralis Ecclesiæ, salutem in Domino nostro
Jesuchristo, summo bono.

QUUM vehementer exoptemus debitum ordinem præscribere quod Divina officia celebra, præter eum, quem anteà præstitimus, præ oculis habendo Sanctam Matrem Ecclesiam benignè nobis alimoniam porrigeret, & alere de patrimonio (1) Redemptoris nostri, ut ei grates rependamus, laudemus, & pro nobis, Populoque Christiano (2) preces fundamus: In hoc enim de-

(1) Bona Ecclesiastica sunt patrimonium Christi, pretia peccatorum, & patrimonium pauperum, secundum SS. PP. *Qui pauperi dat, Dominus regnat* iuxta Chrysologum. Decime, quibus aluntur Episcopi, & Canonici sunt propriæ bona spiritualia, & non ex patrimonio, aut industria questiæ; ideoque recte deominantur patrimonium Christi.

(2) Inter vestibulum, & Altare plorabunt Sacerdotes, & dicent: Parce Domine, parce Populo tuo, &c. Sacerdotes sunt mediatores inter Deum, & homines: In ecclesiis Cathedralibus, & Parochialibus juxta Concilium Tridentinum, & Bullam Benedicti XIV. debent offerri Missæ conventuales pro Populo, & benefactoribus.

126.

cus, & honor statū, officii, & vocationis nostræ præcipue sistit, justitiâque exigente enī debemus, ut in conspectu Dei ad ejus gloriam, & honorem, hominumque appareamus devoti, (3) religiosi, peculiaresque Dei cultores, ita ut summopere glorie-mur, & invigilemus, ut attentè recitemus, & canamus. Hoc etenim modo si unusquisque ex parte suâ munus suum fideliter exequatur, citò Dominus opem nobis feret, & auxilium, ut in hac mortali vitâ ejus Majestatem contemplantes in æternum eā perfruamur in cœlis.

Ad hoc supponere debemus, neminem, qui privatim Horas Canonicas in domo, in ecclesiâ, aut alibi extra chorū recitat, lucrari posse obventiones, aut distributiones quotidianas, (4) tenet enim canere simul cum ceteris in choro horâ assignatâ, debitâque reverentiâ: Ob hoc Capitularibus assignatur præbenda, seu salarium, & non ob privatam recitationem. Omnes igitur alternatim canere tenentur, nullatenusque beneficii lucrum alio

(3) Curān habē de bono nomine ait Spiritus Sanctus, cātē ambula Apostolus Paulus, & testimonium bona conscientie habere debent Sacerdotes, ut ir, qui ex adverso est, vereatur, nibil habens malum dicere de nobis.

(4) D. Carol. Borromeus 2, p. tit. 38. ita ait: itaque auctoritate Concilii Tridentini precipitum quod cum in choro psalendum est, ipsi quoque (Canonici videlicet) quantum honoris gradu ceteris præstant, tanto studioris psalmis, hymnis, & canticis una cum aliis modulantes, Dii laudes concubent. S. Antonius p. 2, tit. 9, cap. 12. Concil. Trid. (loquendo de Dignitatibus, & Canonicis) Sess. 24: c. 12: In choro ad psalendum instituto, hymni, & canticos Dei nonen reverenter, distincte, devoteque laudore. Bened. XIV. Const. Cum Schœper in Bullar. tom. 1. n. 103. ubi fusse improbat contrarias consuetudines, easque declarat corripelas. Rome die 19. Augusti anni 1744. Idem Sum. P. in suo Brevi Dilecte Filii die 19. Januarii anni 1743. nullo pacto ex Præbendis, & distributionibus facere fructus suos, atque adeo restitutioni abnoxios esse, ac fore eos, qui non decentant Divinas laudes.

127.

modo percipere valent, licet attendant, & recitent, quod alii canunt; re verâ si omnes sedulò curarent canere, simulque attentos esse intentione actuali, aut virtuali, (5) vitarentur abs dubio plurimi defec-

(5) Ut impigri, & alacres Præbendati ad Divina celebranda officia conveniant, perpendant, quales fuerint Sacerdotes per sex priora Ecclesiæ scula: En tibi specimen: Mane statim exerto sole Primam recitabant, ut hymnus sacer innuit: Jam lucis ortu Sydere, Deo veluti primitis lucis tribuentes; Tertiam circa horam nonam matutinam, quia tunc datus est Apostolis Spiritus S. & erat hora diei tercia. Aulus Apol. Sextam circa meridiem, & etenim horâ cruci fui Christus affixus, & ad sedandum calorem nocturnum concupiscentes, Afer calorv nostrum, meridi namque solis astus urgent; Nonam circa horam tertiam post meridiem, & enī horâ Christus mortuus fuit, & circa horam nonam exclamans expiavit; ob hoc juxta Conc. 3. Mexic. pulsant cimbala, ut in memoriam Passionis Fideles orent; Vesperas, ita dictas a sydere Vespere, qui decidunt exoritur Sole, ad Solis occasum recitabant, nec non quia vespre Christus' Coenæ sacrificium instituit; complectorum Monachii, dum cubitum irent, recitabant, ut inveniunt illa verba: Custodi nos dormientes, ut etiam hodie faciunt Carthusiani.

Noctem in quatuor partes distribuebant, vigilias agentes super gregem dormientem: Vigilate, & orate, excubantes super Populum ut boni Pastores; prima noctis parte, seu vigilia primum nocturnum decantabant, secundum circa medium noctis, tertium circa primum galli cantum; Laudes summo mane, seu circa exortum Autore: His addit. Lectiones SS. Patrum, que sparsim, & longius, quam hodie fiebant in Capitulo, & ex hoc sortiuntur nomen Capituli; jejunia, & unicam in die comeditionem quam plurimis anni diebus absque refectiuncula matutinâ, aut collatiuncula vespertinâ, ut nunc asseleri; factaque comparatione laboris nostri diurni, & nocturni cum primis Dei cultoribus, compares abs dubio seigniores nos esse operarios in Vineâ Domini, majoremque erga nos esse benignitatem Ecclesiæ, etiam exanimis mutus nostrum adimpleamus.

In Vigiliis Nativitatis Domini, & Resurrectionis etiam nunc certiuit illi Cathedralibus ecclesiæ species antiquioris disciplina, & qui plura desiderer, inventet apud Grancolas Commentaria in Brev. Rom. à cap. 20. & per sequentia. Etymodo Martene de antiquis Ecclesiæ Ritib. tom. 3. de Horis Canonici, & Offic. Div. & Gabanto tom. 2. Seçt. 4. à cap. 13. Ex his igitur colliges, Canonicos (sive à Regulâ, seu Canone de monasteriis, vivebant etenim sive Regula SS. Hieronymi, & Augustini, antequam seculares redderentur quam plures Hispaniarum Cathedrales, sive à canendo) debere non solum corpore, ut marmora, & columnas, sed etiam animo, corde, & opere choro interesse, psallere Domino, laudare nomen ejus, & addiscere cantum, ut præcipit Clericis in Conc. 3. Mexic. Parum enim concili sunt Ritus Ecclesiastici, qui Præbendatos immunes à cantu judicant, quia Cathedrales habent dexterissimos chori ministros, hoc namque est ad majorem decorum, ad facilis chorum regendum, & denique ad maiorem peritiam cantus requirendam in cantoribus, & musi-

tus, qui communiter notantur in choro; Idcirco oneramus super hoc conscientiam Præsidentis, eumque jubemus, assiduo invigilare quieti, & silentio in choro, ut Divina officia peragantur èâ, quâ debet, reverentiâ. Et ne aliquis suprà dicta transgrediatur, sequentes Regulæ observabuntur.

- I. Nullus in choro, in stallo, antè, vel post Faldistorium colloquatur, dum Divina officia celebrantur, qui si admonitus secùs fecerit, mulctetur à Præsidente amissione unius puncti; & si contumax fuerit, augeatur poena juxta contumaciam.
- II. Nulli fas sit loqui de uno choro ad alium, natus, ac signa facere, (5) nec mittere nuntium, sub pœnâ unius puncti, solum namque licitum erit aliquid circa Divinum officium modestè interrogare eum, cui competit respondere.
- III. Penitus è choro exterminentur joculationes, scurrilitates omnes, & quilibet gestus ad risum provocantes, præcipue eum, qui canit Capitulum, Orationem, Lectionem, Epistolam, Evangelium, aut quamcumque alias partem officij Ecclesiastici, sub pœnâ quatuor punctorum.
- IV. Cuncti obdiant Presidenti in choro, & qui contrâ fecerit, amittat obventiones Horis illius diei assignatas.

cis, quâm in Canoniceis, in his namque sufficiet scire cantum eorum, quæ recensentur in hac Constitutione, & ulterioribus.

(6) De Functionibus Ecclesiasticis, & de modo cas in choro exercendi agit Bauldrì p. 2, cap. 1, & seq. in Rubricas, & ibi invenies quam plurimas ex his Constitutionibus apprime descriptas. Concl. Florent. celebratum anno 1573, Canone 11, In Dignitatibus, aut Canonisticibus constituti: choro propriis quisque sellis consistant, concordi voce, & corde psallant simul omnes; privatum officium non recitant, litteras non legant, non obstruant, non colloquiantur.

V. Assurgere debent omnes, & discoerto capite esse semper ac dicitur *Gloria Patri*, (1) nec non dum canuntur capitula, orationes, antiphonæ, hymni, & cantica. *Nunc dimittis*, *Te Deum laudamus*, *Benedictus*, *Magnificat*, ad *Introitum Missæ*, *Kyrie*, *Gloria*, *Credo*, *Evangelium*, *Sanctus*, & *Communio*. Quando proferatur Sacrosanctum Nomen Jesù, aut Beatissimae Virginis Mariae, omnes sub praeccepto caput debent disconferire.

VI. Si quis, dum canitur *Evangelium*, gradiatur intra ecclesiam, illico gradum sistere debet, capiteque discoerto non potest de loco moveri, usquequod *Evangelium* finitur, (2) excepto casu quo quis fuerit à tergo chori, sub pœnâ unius puncti.

VII. Omnes in choro canere teneantur, (3) & si aliquis silenter, Præsidiens eum admoneat, ad suum munus adimplendum, & inobedientis mulctetur in eâ Horâ,

(1) S. Damasus Papa instituit, ut in fine ejuslibet psalmi diceretur *Gloria Patri*, in honorem Sacratissime Triados; est igitur specialis actus Latriæ, & reverentia assurgere, stare, sistere gradum, aut discoerto capite esse, dum canuntur omnia, que referuntur in hac constitutione, jureque merito adiungere debeo illa verba: *Bonus es tu, justus es Domine, Benedictus es Domine. Psalm. 118.*

(2) Hac constitutio exactissime etiam observatur in Ecclesia Tolentana à primis ejus incububiliis, in eâ enim quasi absortus manere debet, qui gradiente per ecclesiam audit canere *Evangelium*, statimque sisit, quando ipsius Redemptoris nostri verba proferuntur.

(3) Omnes laxitudines opinandi penitus delevit hac constitutio, nec aliam hucusque perlegi clariorem, breviorem, & omne dubium dissipantem. Videsis Clericatum de Beneficiis discordia 67. Canamus igitur, & proclamemus cum Angelis *Sanctus, Sanctus, Sanctus*, cun Davide ore nostro: *Ad ipsum ore meo clamavi*, septies cum eo laudes dicamus Deo: *Septies in die laudem dixi tibi*: ipse etenim etiam media nocte surgebat ad confitendum Domino: *Mediâ nocte surgebam ad confitendum nomini tuo*. Moyses etiam, Deus Populi Israel, post transitum maris rubri cantavit: *Castenom Domino Quare si in Lege veteri hymni, & cantica cum letitiae Deo persolvabantur, æquum non est, Canonicos, præstantiores ministros in Lege Gratiae obmutescere*.

quā defecit, præter casum infirmitatis cunctis notæ.
Quando Præcentor, aut Succentor quidquam in cho-
ro canendum comendaverit, citò, & sponte fiat,
& qui contraria fecerit, aut devia verit à tono Precentori-
oris, aut Succentoris ei præintonato, (1) puniatur
amissionem unius puncti.

VIII. Dum celebrantur Missa major, Tertia, Sexta,
& Vesperæ, nulli licet progredi in ecclesiâ ante
chorum, semperque prohibitum est deambulationes
in ecclesiâ facere, ad fore ecclesiæ stare, aut cir-
ca altaria, ubi Missæ privatæ celebrantur, deambu-
lare, sub pœnâ unius puncti.

IX. Quando Succentor solus, aut paucis adstanti-
bus fuerit ante faldistorium, & Præsidens de sede
simplici suâ descenderit, ut eum adjuvet, omnes idem fac-
eantur teneantur, (2) sub pœnâ unius puncti.

X. Non licet in choro litteras, aut libros legere,
dum Divina celebrantur officia, nec privatum reci-
tare, nisi in Missâ post Sanctus usque ad Calicis eleva-
tionem, & si aliquis à Presidente admonitus con-
travenerit, puniatur amissionem obventionis illius
Horæ.

XI. Nemo ingrediatur, aut egrediatur per portam
chori, nisi ad missam, & ad obventionem illius Horæ.

(1) Cantus Gregorianus appellatur firmus tam propter firmitatem
punctorum, clavis, & toni, quam propter melodianam, provenientem ex
conformi omnium voce; quapropter, quando aliquis à tono Succentoris
deviat, Kachophoniam causat, deformitatem, & dissonantiam; Ob idque
omnes uno ore, uniformiter, eodem in tono, & sequendo intonationem, &
pausationem Succentoris canere debent.

(2) Præsidens representat Personam Christi; chorus significat cenac-
culum, ubi Dominus cum Apostolis Pascha fecit; assistentes choro vicem
obtinent Angelorum, qui sunt Ministratorii Spiritus, & sponte faciunt
voluntatem Dei. Dicitur chorus à chorâ, seu coronâ, ad cuius formam
etiam nunc sedent Canopici in Italiâ.

bi supra principalem chori, nisi ante cœptum, seu finitum
integrum Horarum officium, vel comitetur Præla-
tus, vel exeat ad celebrandam Missam conventua-
lem, vel cappa pluviali sit induitus, vel comitetur
hebdomadarum, vel ad deferendum signum, vel
ad aliud quocumque chori, vel altaris ministe-
rium, sub pœnâ amissionis illius Horæ.

XII. Hebdomadaribus, sive sit Dignitas, sive Cano-
nicus chorum primus ingrediatur post sonitum cim-
bali, nec incipiat Horas, seu intonet, usquequæ ac-
censæ sint candela in altari majori, & signum fac-
tum cum cimbalo chori. Qui anteâ cœperit, amittat
distributionem Horæ; similiter si incepérit, an-
tequâ sufficienes chori ministri advenerint, sub
eâdem pœnâ. Et ne ulla mora fiat, statuimus, Ca-
pellanos, Succentorem, & chori ministros ingredi-
chorum debere cum ipso hebdomadario, & amittere
obventiones Horæ, si finitus sit hymnus Bea-
tissimæ Virginis, aut Horæ principalis.

XIII. Qui ingrediatur chorum post *Gloria Patri* pri-
mi Psalmi (1) (dum non recitatur officium Beatissi-
mæ Virginis Mariæ) & qui ingrediatur post *Glo-
ria Patri* Horæ principalis usque ad *Alleluia*, seu
Laus tibi Domine, quando recitatur Officium Par-
vum, amittat distributionem illius Horæ. Ceterum
hoc non prodest iis, qui sunt intra ecclesiam, con-
sultoque, & ex malitia sedentes, aut colloquentes,
expectant præfinitum tempus ad lucrandas obven-
tiones.

(1) Qui faciat opus Dei negligenter, maledictus à Deo vocatur; etsi men-
sura, quæ mensi fuerimus, remittetur nobis, & qui parcer seminat, parcer & metet,
& qui seminat de benedictionibus, de benedictionibus & metet.

132.

tions, nullatenusque ingrediuntur, quousque id temporis præterlabatur.

XIV. Ingressus chorū rectā viā pergit ad suam sedem absque ullā mansione, seu colloquitione cum iis, qui sunt ante faldistorium, aut sedibus inferioribus, sub poenā amissionis Horæ.

XV. Nullus ad sedes inferiores descendat ad colloquendum, sed tantummodo ad canendum ante faldistorium, sive id quod ei fuerit injunctum, ad canendum *Pretiosa*, (1) *Responsoriū*, seu aliud quidquam ei commendatum, sub poenā unius puncti.

XVI. Qui erraverit subvertendo, aut invertendo capitulum, aut orationem, amittat distributionem illius Horæ: Qui negligens fuerit in recitando, seu canendo capitulum, orationem, seu quamlibet aliam rem, sibi à Succentore, vel hebdomadario commendatam, (2) aut suā negligentia culpabilis defecitus extiterit, mulctetur amissione illius Horæ.

XVII. Itidem punietur amissionē distributionis duorum dierum, qui omiserit celebrare Missam majo-

(1) Iterum commendat obligationem canendi, & quedam cum Succentore prætonandi, & hic recordari libet quod Canonicī Parisiensis Ecclesiæ, & ceterarum Gallicarum olim observabant, & que fuerit eorum disciplina. Primo: Clericos, & Canonicos omnes renuntiassæ patrimonio suo, atque vestes in communi hubuisse. Secundo: Eodem loco, sive claustrō prope ecclesiam conclusos fuisse, quo aditus mulieribus negabatur. Tertio: In eodem omnes dormitorio cubasse. Quarto: In eodem Refectorio in communi vivere convexisse. Quinto: Plures alios Monasteriorum mores serbasse. Sexto: Superpelliceum ad talos usque descendedere gestasse. Septimo: Cappam anteriori clausam gestasse. Octavo: In ecclesiā cecinisse.

(2) Quilibet Præbendatus tenetur officium suum exactè adimplere, & agnovit hanc causam obligationem Imperator Justinianus rescribens ad Taberium Praefectum tit. 52. c. de Episcopis, & Clericis Sanctus Ambrosius canendi morem invexit in Ecclesiam Mediolanensem; etiam repetitur in codice manuscripto miraculorum S. Genovæ. Venantius deni-
* Forte Joan. * Taberium Praefectum tit. 52. c. de Episcopis, & Clericis Sanctus Ambrosius canendi morem invexit in Ecclesiam Mediolanensem; etiam repetitur in codice manuscripto miraculorum S. Genovæ. Venantius deni-
Cleric.

133.

rem, sive quia sit hebdomadarius, vel quia ei sit commendata, & acceptata celebratio: Idem intelligendum est de hebdomadarii Diaconis, & Subdiaconis.

XVIII. Ille, qui omiserit facere, vel per se, vel per alium quolibet officium sibi in tabellâ chori præscriptum, duobus punctis mulctetur.

XIX. Hebdomadarius, vel is, cui commendaverit, ad induendam cappam, sive ad Missam, seu ad Vesperas, eam induere debet ante Introitum Missæ, vel finitam Nonā ad Vespertas; alioquin si per se, vel per alium facere neglexerit, duobus punctis mulctetur.

XX. Deficiente hebdomadario Missæ, Evangelii, Epistolæ, aut cappæ, tunc Præsidens alii commendabit, & si quis justa causâ deficiente se excusaverit, mulctetur quatuor punctis.

XXI. Si Decanus fuerit hebdomadarius, & absens fuerit, in ejus locum succedat Cantor. Si Cantor fuerit absens, in ejus locum succedat Thesaurarius, & his deficientibus, iterum succedat in locum eorum Decanus. Si Dignitates unius chori absuerint, transeat hebdomadarii officium ad alium chorū ordine suprascripto, idemque observetur in choro Archidiaconi.

XXII. Canonico antiquiori absente, in ejus locum succedant Canonicī illius chori ordine suo usque ad

que Fortunatus, Episcopus Pictaviensis sic ante mille agnos cecinit lib.
16. Carmine 30.

Celsa Parisiaci Clari reverentiā pollens
Ecclesie genium, glorie manus, honor:
Carmine Davidico Divina poemata pangens
Cursibus assiduis dulce revolvis opus.

ultimum, & si postremus absens fuerit, iterum in ejus locum succedat Canonicus antiquior: deficiente Canonico transeat hebdomada ad alium chorum incipiendo a modernioribus.

XXIII. Dum dicitur Officium parvum B. Mariae (1) omnes stent erecti capite discooperto. Et ordinamus præfatum Officium parvum debitâ pausatione, reverentiâ, & gravitate recitari debere sub pœnâ amissionis Horæ contra innobedientes Præsidenti.

XXIV. Psalmi cani debent alternatim (2) cum pausatione competenti in medietate versus, nec unus chorus incipiat, quousque in alio versus finiatur; & ad hujus observantiam Succentor monere debeat defectus, & præcipue Præsens jubere, ut cuncti tonum Succentoris sequantur, sub pœnâ amissionis Horæ, si admoniti, non ita fecerint.

XXV. Parochi juxta Erectionem (3) assistere choro debent omnibus diebus ad Vesperas, Missam, & procesiones, tam intra, quam extra ecclesiam, alioquin punctabuntur, nisi exercitati, seu occupati sint in aliquo ministerio Parochiali, quod dilatationem non patiatur.

(1) Recitationem Officii parvi B. Marie institutam anno 1056. a Petro Damiani Cardinali asserit Baronius, & reperies apud Gavantum tom. 2. Sectione 9. in Apendice. Ea obligatione S. Pius V. intra chorum, non extra, Clericos ligari decrevit.

(2) Alternantes concrepando melos danus vocibus, mutuo nosmetipsos ex citantes.

(3) Hoc servari non video, non sine magno dolore proper quasdam contentiones, quæ jure merito sopiri deberent; Cathedralis namque ecclesia est omnium Matrix, & Magistra, & licet Parochi, suo Pastorali ministerio intenti, quibusdam tantummodo sollemnioribus diebus assisterent, consentaneum erat, ut hic vetustissimus mos in nostrâ Ecclesiâ observetur, ut in unum confluant corpus Ministri Domini.

XXVI. Nemo e choro exeat absque licentiâ Præsidentis suis, justâque de causâ sub pœnâ amissionis Horæ. Nec ut justæ causæ considerari possunt negotia ordinaria; (1) quæ finitâ Horâ expediri valent. Excipiuntur corporis necessitudines, dummodo nec momentaria fiat in sacristiâ, aut alio in loco, vel deambulando, sub pœnâ unius puncti.

XXVII. Qui habitâ licentiâ e choro exierit, redire debet ad orationem, & adesse majori parti Horæ, vivel delicit, si continet tres psalmos, adesse debet duobus, si quinque, adesse tribus, si tres nocturnos, adesse duobus sub pœnâ amissionis Horæ.

XXVIII. Is, cui ex officio, aut alterius commissione, aliquid in choro incumbat, si absuerit, non commendans alteri suum ministerium, amittat obventionem Horæ.

XIX. In matutinis, quando canuntur, qui ingrediantur post Invitorium, & Psalmum: *venite exultemus cum Gloria Patri*, amittat eorum distributionem; si verò intonentur, qui ingrediatur post primum Nocturnum, nullatenus lucretur; si unus tantum dicatur Nocturnus, ante *Te Deum laudamus* ingredi debet.

XXX. Qui non adfuerit Missa majori, amittat Terriam, & Sextam, licet in eis præsens fuerit. (2) Qui

(1) In ecclesiis Cathedralibus hujus Novæ Hispanie perexiguus est Præbendariorum numerus, ob idque aboleri debent quicunque abusus, & corrupte adversus residentiam. Vide Concilia Mexicanæ, præcipue tercium lib. 3. tit. 6. de Clericis non residentibus per totum, & in fine §. 6. Idemque declaratur, absentes in toto, aut in parte, quâcumque ratione obventiones nisi nebulosmodi perciperent, tenori in foro conscientia cas presentibus restituere. (2) Regule, que in hac pagina apponuntur, deseruent, ut postea declaratur, ad vitandas fraudes; non ad excusandos in foro interno defecus, qui committuntur ex malitia; Ecclesia etenim non judicat de occultis, sed solum declarat, quo tempore penas incurruunt transgressores.

præsens Tertiæ fuerit, & egrediatur extra ecclesiam, amittat distributionem Missæ, si non adfuerit Evangelio. Nullus lucrari poterit obventionem Sextæ, si in choro non fuerit præsens ad elevationem Hostiæ, & Calicis. Qui præsens Tertiæ fuerit, & cum licentiâ è choro exierit, redeat ad Evangelium:

Si exierit post Evangelium, redeat ante orationes postremas Missæ, sub poenâ amissionis Horarum.
XXXI. Qui non adsit verbi Dei prædicationi, seu sermoni, amittat distributiones Tertiæ, & Sextæ, & qui absuerit à concione cum licentiâ Præsidentis, non lucratur distributionem Tertiæ.

XXXII. Unusquisque Presbyter, seu hebdomadarius perlegat Missam, seu capitulum, orationem, Evangelium, Epistolam, lectionem, prophetiam, antè quam eam sollemitter cantet; alioquin si defectus aliquis in pronuntiatione accentus, (1) seu inversione cum alterâ diei, & Horæ non competenti, irrepit, amittat distributionem Horæ. Super quo conscientiam Præsidentis oneramus.

XXXIII. In festivitatibus Domini nostri, Beatissimæ Virginis Mariæ, & Apostolorum, quæ vocantur proprie Dignitatum (2) non concedatur licentia à

(1) Qui negligens est in rectâ pronunciatione accentus, ita ut risum exicit in choro, non excusat secundum aliquos à peccato veniali; & cum plures lateant quedam vocabula dubia, que corripit, aut protrahit possunt justum est, ut ceteri non illico insinulent, sed patienter audiant, & si forte secretò errorem corrigerere possunt, ita faciant, abque sociorum dedecore.

(2) Festa primæ, secundæ, & tertiæ classis distinguuntur in choro ratione majoris, aut minoris sollemnitatis, non tantum ratione cantus, quam etiam Dignitatis personarum, tam ad hebdomadarium Missæ, quam ad cappas induendas, ita ut major festivitas resplendeat etiam in Dignitatibus. Decanus in jure Canonico vocatur Archipresbyter, seu primus

primis Vesperis Festi usque ad Sextam alterius diei inclusivæ. In Paschate Domini Nativitatis, Resurrectionis, & Pentecostes usque ad Sextam secundi dici inclusivæ; nec etiam concedatur licentia Dominicâ Palmarum ad processionem, nec diebus quibus Signum fit ad Vespertas, nec tribus diebus ultinis Sanctæ hebdomadæ Majoris, nec in Octavâ Ressurrectionis, nec in processione ad fontem Baptismalem, nec in vespere, die, & octavâ Corporis Christi ad Vespertas, Missam, aut processionem, & denique non concedatur licentia die processionis Sancti Marci, aut in Litanis. (1)

XXXIV. Post incœptam Tertiam nullus etiam cum licentiâ Præsidentis possit Missam privatum celebrare, & solùm indulgetur, finitâ Sextâ, & qui contrâ fecerit, amittat distributiones Tertiæ, & Sextæ, nisi in diebus, quibus ad Capitulum fuerit convocatum, aut causâ alterius generalis negotii,

XXXV. Diebus, quibus sermo fit ad Populum, si aliquis celebraverit, quando incipitur Tertia, eam lu-

S

Presbyterorum, seu Praepositorum, quasi prius positus. Sublatâ à Concilio Jurisdictione Archidiacomi, Decanus primus obtinet locum; post eum Archidiaconus titularis, ita dictus, quasi primus Diaconorum; Cantor seu Præcentor, ita dictus, quia prius intonat, seu canit, & scholam cantus gubernat; etiam denominatur Primicerius, quasi scriptus primo loco in ceresi tabellis; Scholasticus, seu Magister Scholarum, seu Studiorum; Thesaurarius denique, qui in jure Sacrista, aliquoties Custos vocatur, mirabilis in Ecclesiâ constituant varietatem.

(1) Rogationes, sive majores, institutæ à Sancto Gregorio Magno ad averiandam à Româ pestem, & alia mala, sive minores, institutæ à Mannerio, Episcopo Viennensi ad similia, & alia Dei flagella Galliarum vi-tanda, sunt ab Ecclesiâ universaliter indictæ ad publicas Deo Litaniæ, sed precæ fundendæ, ad omne dannum animæ, corporis, agrotum, & hostium à nobis propellendum, nec non ad orandum pro Summo Pontifice, Rege, Populo, benefactoribus, & pro universis statibus Ecclesiæ, vide Benedict. XIV. in institutionibus de Rogationibus majoribus, & minoribus.

crabitur, dummodo præsens in choro sit ante processionem; & si post sonitum campanæ Missam incœperit, amittat Tertiam.

XXXVI. Nunquam in Missa sollemni omittatur solemnis cantatio Glorie, (1) Credo, Praefationis, & Orationis Dominicæ; sub poenâ unius puncti.

XXXVII. In processionibus servetur modestia: nemo cum alio Clerico, vel seculari confabuletur, sub poenâ unius puncti, & si quis admonitus à Præsidente non paruerit, augeatur poenâ.

XXXVIII. Omnes Præbendati canere discant, (2) ad minus ea, quæ unicuique intonare incumbit ex officio, videlicet, Capitulum, Orationem, Lectionem, Præfatum, Gloria, Credo, Orationem Dominicam, Ite Missa est, Benedicamus Domino, secundum sollemnitas, & ritum Festi: nec non in choro præintoneare Antiphonam, Versum, Introitum, Alleluia, Graduale, & Responsorium. Qui ignorans cantus Gregoriani ad suprà dicta fuerit, discere teneatur intra annum, & si eo transacto non didicerit, amittat decimam partem suæ Præbendæ, eique alter annus

(1) Cantatio sollemnis Glorie in ecclesiis Cathedralibus, & Collegiatis nullatenus potest omitti diebus, quibus ab Ecclesia precipitur, licet enim primis Ecclesiæ seculis arbitrariorum fuerit canere, aut non, & ex hoc descendit illa praxis invitandi Presbyterum ad Glorie cantum per cappæ ministros, nunc tamen non potest silentio præteriri, quia pars officii quibusdam diebus recessetur juxta Ritum, & secundum Concilium Tridentinum, tertiumque Mexicanum de Celebratione Missarum §. 2. debent observari Missale, Rituale, & Cæremoniæ Romanum, & §. 7. ejusdem tituli Hymnus Angelicus; seu Gloria in Excelsis Dic, ab Angelis decantata non potest omitti diebus, quibus in Missâ prescribitur.

(2) In memoriam revoca superius allata, & facilimè dirimes nodos difficultatum hoc temperamento, adhibito ab Illico, D. Alfonso Montufar, nihil de novo statuente, sed sibi à Sacra Congregatione repetitum in Declarationibus, quas afferit Clericatus loco suprà citato.

prorogetur eâdem obligatione; transacto anno amittat octavam partem, & sic deinceps proportione servata augeatur poenâ.

XXXIX. Præbendati, qui odio, & prayâ voluntate non se mutuo salutaverint, nullatenus lucentur suas præbendas, quoque reconcilientur. (1)

XL. Nullus petat licentiam per alium, sed per se, nec minister inferior chori per Præbendatum, Parochum, aut Capellatum, nisi Præbendatus fuerit intra ecclesiam, & commodè, decenterque non potuerit petere per se, aut si expectare ad chori initium non possit, saltim petat licentiam à Canonico antiquiori, hicque teneatur rationem, seu notitiam reddere Præsidenti, durante Horâ; quod si oblitus fuerit Canonicus antiquior, amittat Horam, qui petit licentiam.

XLI. Nullus Præbendatus, aut Ecclesiæ minister exeat extra ecclesiam superpelliceo indutus, aut ambulet per cauponas, tabernas, aut calles, (2) nisi ad ministerium sibi ex officio respondens, aut comitando Prælatum, aut rectâ viâ veniat ad ecclesiam de domo suâ, sub poenâ duorum punctorum.

(1) Si offeras manus tuas ad Altare::: vade prius reconciliari fratri tuo, ait Jesus Christus; potiori ratione Præbendati, qui sunt fratres, socii, & co-ministri Altaris, immiticias abscondere nequeunt, quando Pax vobis, & mutuas sacras salutationes in choro cunctis diebus indesinenter proferunt: imitemur exemplum Salvatoris nostri, in cuius nativitate Pax annuncianta est hominibus bona voluntatis, & tanquam ultimum testamentum pacem reliquit: Pacem relingo vobis: Pacem meam do vobis: Vide Statutorum partem 4. cap. 10.

(2) Superpelliceum est vestis Ecclesiastica, ita dicta, quia super Albam vestem pellicuum, seu pelles pretiosæ ponebatur, & hodie cernitur in cappa chorali Episcoporum, & Canonicorum quarundam ecclesiarum Hispaniarum; & cum dictum superpelliceum sit indumentum ornatum, atque magis decorum ad functiones Ecclesiasticas obeundas, ob id nullus extra ecclesiam ex utriusque debet, nisi in ministerio Sacerdotali, & Clericali.

140.

XLII. Punctator chori omnia superius dicta fideliter exequatur; & si ita non fecerit, duplo puniatur, & super hoc conscientia ejus gravissime oneratur.

Prædictas Regulas, Ordinationes, & Constitutiones virtute Sanctæ obedientiæ, & sub poenitentia in eis contentis servari mandamus in choro hujus nostræ Sanctæ Ecclesiæ, nec licet eas infringere, violare in toto, vel in parte, & super hoc conscientiam oneramus Presidentis, & Punctatoris, quibus earum executionem committimus, declarantes ipso facto poenas incurrire contrafacentes, & ut ad omnium Capitularium perveniant notitiam, præcipimus hoc nostrum Decretum, Regulas, & Ordinationes in eo contentas legi, & notas fieri primo die Capituli, loco, & horâ consuetis, tempore, quo Præbendati convenient ad Capitulum juxta usum, & consuetudinem. Et postea scribi mandamus in membranis, & apponi eo loco, ubi commode legi, ac intelligi possint ab omnibus Præbendatis, nullusque audeat eas inde amovere sub poena excommunicationis majoris latæ sententiæ, cuius absolutio nobis reservamus. Præterea mandamus Secretario nostræ Curiæ Archiepiscopalis has Regulas, & Constitutiones asservari in archivio Curiæ, ut constet de earum publicatione. Mexici die decimam sextâ mensis Januarii anni millesimi quingentesimi septuagesimi.

Frater Alfonso Archiepiscopus Mexicanus.

Mandato Illm. ac Reverendissimi.

Alfonso de Ivera,
Notarius.

INDEX CAPITULUM

HUJUS LIBRI STATUTORUM.

S Anæ Mexicanæ Ecclesiæ erexit. Pág. 4.

PRIMA STATUT. PARS CONTINET.

CAP. I. De possessione Prælati capienda, & modo.	38.
CAP. II. De Loco Capitularium.	44.
CAP. III. De Decano, & ejus Praeminentiis.	46.
CAP. IV. De Archidiaco.	49.
CAP. V. De Cantoris officio, ac Dignitate.	Ibidem.
CAP. VI. De Scholastici Dignitate.	50.
CAP. VII. De Thesaurario.	51.
CAP. VIII. De Canonicis.	52.
CAP. IX. De Integris, ac dimidiis Portionariis.	53.
CAP. X. De Decimarum partibus ad Prælatum, Capitulum, Fabricam, Hospitale, & Servientes pertinentibus.	54.
CAP. XI. De Formâ in admittendis ad possessionem Præbendatis habendâ.	Ibidem.
CAP. XII. De modo ad hoc, ut Præbendati noviter recipi sciant Cærenomias, servando.	61.
CAP. XIII. De iis, quæ Præbendati, & alii Ministri in Divini Cultus ministerio, ac Beneficiorum, Officiorum que suorum exercitio agere debent.	62.
CAP. XIV. Qualiter omnes Cathedralium ecclesiarum Præbendati certis anni temporibus Cappas Chori gestare debent.	63.
CAP. XV. De respectu, & obedientiâ debitâ Presidenti, ac de ejus officio.	66.

T